

konfirmationstalehjalp.dk

Kære familie, kære venner, kære menighed – og kære Lucas, det er mig i dag

Tak fordi I er her.

Tak fordi I er rejst fra hele landet for at stå her sammen med mig i Odense Domkirke denne 5. maj.

Jeg mærker det som et stille sus af varme og styrke, at I står her – og at jeg står her, hjemme i dette fællesskab, hvor min tro har fået sprog, retning og et sted at gøre gavn.

Jeg har gået vejen hertil længe, selvom jeg først rigtigt ser det nu.

Barndommens aftenbønner var korte og enkle.

Nogle gange sagde jeg ordene, fordi det var aftalen, næsten som at børste tænder.

Men ind imellem var der et lille øjeblik, hvor stilheden efter bønnen føltes som når lyset lige slukkes, og alt falder til ro.

Det var nok dér, spiren blev lagt.

Senere kom konfirmandundervisningen.

Jeg troede, det mest handlede om at få styr på rigtige svar.

Det viste sig at handle om at stille bedre spørgsmål.

Hvad er nåde?

Hvad er sandhed, når den ikke bare er bekvem?

Hvad vil det sige at tilhøre en Gud, der ikke er bange for vores tvivl?

Og så stod jeg pludselig med trætte ben på en pilgrimsvandring, med regn i nakken og en småirriterende sten i skoen.

Det sjove er, at det netop dér gav mening.

Skridt for skridt, uden forkromede ord, bare vejrtrækning og rytme.

At bede med fødderne, har jeg siden tænkt.

At opdage at bøn ikke altid er sætninger – nogle gange er det at blive ved, når

det er fristende at lade være

[Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk](http://lavdin egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk)

Måske er det sådan troen også vokser: i det enkle, i det gentagne, i det, vi står fast ved.

Filipperbrevet siger: Alt formår jeg i ham, der giver mig kraft.

Det er et stort ord at sige højt.

Det lyder næsten som om, jeg selv er uovervindelig.

Men sådan hører jeg det ikke.

Jeg hører, at når jeg ikke kan, så bærer Gud med.

Jeg hører, at når mit mod bliver tyndt som papir, så findes der en dybere styrke, som ikke river sig i stykker.

Og jeg hører, at kraften ikke er til at imponere, men til at tjene.

Jeg har lært meget om det at tjene her i kirken.

Ikke som en stor, dramatisk indsats, men i det små.

I caféen, hvor kaffemaskinen nogle søndage lyder som et orgel i miniformat, og hvor et smil over disken kan få skuldre til at falde ned.

Når man står og skyller kopper, lærer man folks navne i den rigtige rækkefølge.

Man lærer også, at ingen kommer tomhændede: nogle kommer med sår, nogle med historier, nogle med latter, og næsten alle har brug for at blive set bare et øjeblik.

Og ved ungdomsgudstjenesterne med ledninger, der slår knuder, og mikrofoner, der altid tester ens tålmodighed.

Det er sjovt, hvordan der kan falde ro over et rum, når lyden pludselig sidder der.

Det er en stille glæde, at få det usynlige til at virke, så andre kan høre ord, der gør godt.

Jeg har tænkt, at det også er sådan i livet:

Meget vigtigt arbejde foregår bag kulisserne.

Det er ikke det, der ses mest, men det er det, der bærer.

I dag vil jeg gerne sige noget om mod, ansvar og håb.

Om modet til at leve sandt.

For mig handler det ikke om at være højråbende
Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjælp.dk

Jeg er nok mere den rolige type.

Men sandhed kan også være stille.

Den kan være at sige undskyld, før nogen kræver det.

Den kan være at blive ved med at gøre det rigtige, når ingen klapper.

Den kan være at stå op for en, der ikke selv kan – uden at gøre væsen af det.

Ansvar for medmennesket.

Det store ord bliver konkret, når det bliver til handlinger med navn på.

At sætte sig ved siden af én, der sidder alene.

At dele lektien, men ikke snyden.

At tage den svære samtale, fordi venskab er for vigtigt til at lade som ingenting.

Og ude i byen – i vores Odense – betyder det at se de mennesker, jeg normalt går forbi.

At løfte blikket fra min egen tidsplan og spørge: Hvem er det, der har brug for en, der ser dem i dag?

Og håb for fremtiden.

Jeg har ikke alle svar.

Det trøster mig, at jeg ikke behøver det.

Håb er ikke en garanti for, at alt går let.

Håb er et anker.

Et, der hæfter sig i noget, jeg ikke selv har lagt.

Det lærer jeg her – i salmerne, i bønnerne, i menneskers hænder, der folder sig side om side.

Derfor tør jeg tro, at det, vi bygger op i det små, kan få betydning i det store.

Mit kirkefællesskab har givet mig forbilleder.

Mennesker, som ikke gør stort postyr, men som holder fast.

Som spørger: Hvor kan jeg hjælpe?

Som gør plads til unge som mig.

Tak fordi I har vist mig, at tjeneste ikke nedgør – den løfter.

Tak fordi I har givet mig et sted at øve mig.

At fejle lidt.

At prøve igen. [Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk](http://Lavdin egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk)

Det har formet mig mere, end I måske tror.

Jeg vil også sige tak til mine faddere.

Tak for forbønner, som jeg ikke altid har hørt, men som jeg har mærket, når jeg pludselig stod med styrke, jeg ikke selv forstod, hvor kom fra.

Tak fordi I holder øje med retningen, ikke bare med tempoet.

Og tak til min klasse – både i skolen og i konfirmandstuen.

Tak for at grine med mig og nogle gange af mig, når det var på sin plads.

Tak for at stå fast, når opgaverne blev lange, og nerverne korte.

Det betyder noget at have nogen at gå vejen sammen med.

Jeg vil gerne sige en særlig tak til min lærer.

Du har givet mig noget, der er vigtigere end gode karakterer – du har givet mig mod på at tænke selv.

At stille flere spørgsmål end svar.

At ville forstå, før jeg vil høres.

Det tager jeg med mig, både ind i troen og ind i verden.

Og så bedstefar.

Jeg hører stadig din stemme, når jeg skal vælge.

Du sagde: Hold dit ord, og hold døren for dem, der kommer efter dig.

Det lyder så enkelt, men jeg ved, hvor svært det kan være i praksis.

I dag lover jeg, at jeg vil prøve at gøre det til min måde at være i verden på.

At lade retfærdighed begynde i det små – i mine egne valg, i min egen omgang med andre.

Alt formår jeg i ham, der giver mig kraft.

De ord vil jeg bære med mig, når jeg mister fodfæstet, og når jeg finder det igen.

Når jeg står i et rum, hvor alle taler højt, og det kræver mere mod at tie end at råbe.

Når jeg fristes til at tage den lette udvej.

Jeg vil lade de ord være en påmindelse om, at styrke ikke er at være stærk for

sig selv, men at lade sig forankre i noget større

[Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjælp.dk](#)

Jeg drømmer om en fremtid, hvor vi måles mere på, hvad vi giver, end på hvad vi tager.

Hvor vi ser forskellighed som en ressource, og hvor tålmodighed igen bliver en dyd.

Jeg drømmer om en by, hvor det er normalt at kende sin nabo, og hvor ensomhed ikke får det sidste ord.

Og jeg tror, det begynder med os - her.

Med den måde vi hilser på hinanden i dag.

Med den måde vi tilgiver i morgen.

Med den måde vi rejser os, når vi falder, uden at trampe på andre.

Så vil jeg bede en kort bøn.

Lad os bede:

Gud, tak for denne dag, for min familie, mine venner og min menighed.

Tak for kirken som et hjem, hvor vi kan få lov at tjene og blive formet.

Vi beder for Odense - for dem, der bærer ansvar, for dem, der mangler kræfter, for dem, der håber i det skjulte.

Velsign vores skoler med nysgerrighed, mod og omsorg, så sandheden får plads, og hver elev ses og løftes.

Giv os hænder, der rækker ud, og hjerter, der holder fast.

Amen.

Og nu vil jeg gerne, hvis I vil, at vi sammen beder Fadervor:

Fadervor, du som er i himlene!

Helliget blive dit navn,

komme dit rige,

ske din vilje som i himlen således også på jorden;

giv os i dag vort daglige brød,

og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere;

og led os ikke ind i fristelse,

men fri os fra det onde; [Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk](https://www.konfirmationstalehjelp.dk)

for dit er riget og magten og æren i evighed.

Amen.

Til sidst vil jeg sige:

Tak fordi I har delt denne dag med mig.

Tak for jeres kærlighed, jeres tålmodighed og jeres tro på mig.

Jeg går herfra med større glæde end da jeg kom – og med et ansvar, jeg bærer med taknemmelighed.

Må vi alle have mod til at leve sandt,

ansvar for vores medmennesker,

og håb nok til at dele ud af.

Alt formår jeg i ham, der giver mig kraft.

Tak.

Denne tale blev lavet med [konfirmationstalehjelp.dk](https://www.konfirmationstalehjelp.dk). Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på [konfirmationstalehjelp.dk](https://www.konfirmationstalehjelp.dk)

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk